

Grudzień

Idzie grudzień polem lasem,
Śniegiem wkoło sypie,
gdzie przystanie prószy,
oj zmarzną nam uszy.
Idzie grudzień w ciepłych butach,
ma na głowie.
My też się poubieramy,
bo się poprzeziębiamy.
I choć zimny jest to miesiąc,
lecz każdy to powie,
że ma w sobie dużo ciepła,
bo to czas wyjątkowy przyszedł nam.
Gdy grudzień już na dobre
u nas zagości,
wtedy przyjdzie czas magiczny,
przyjdzie czas miłości.

Już choinka w każdym domu pięknie przystrojona,
a na stole biały obrus, rodzina wzruszona.

Wtedy wszyscy w ten cudowny wieczór usiądziemy
i kolędą przyjdzie dzieciątka na świat poświętujemy.

Autorka Maja Świrbut

Z najmłodszymi uczniami naszej szkoły i przedszkolakami rozmowy o świątach...

Nasze redaktorki Kornelia Miarowska, Zuzia Stasiuk i Anastazja Szostek przeprowadziły wywiady z przedszkolakami i uczniami klas I. Pytały ich o wymarzone święta, skojarzenia świąteczne, ulubione potrawy i sposób spędzania świąt.

W oddziale przedszkolnym PSZCZÓŁKI rozmawialiśmy z Jowitą, Miłoszem, Ingą, Maksem, Gabrysią, Szymonem, Marysią, Wiktorem i Igą. Dzieci marzą o dinozaurach, Kuchenkach, toalecie, koparce, misiu, złym wilku, poduszce i domku dla lalek. „Pszczółkom” święta kojarzą się z choinką, Mikołajem, ozdobami, prezentami, światełkami i śniegiem.

„ŻABKI” to Weronika, Zuzia, Lidia, Amelia, Wojtek, Sabina, Patrycja, Mateusz, Fabian, Krzys, Natalia, Ala i Filip. Marzą, żeby znaleźć pod choinką domek Barbie, misia interaktywnego, kamper Barbie, królika Tusia, lalki, domki i lego. Najczęstsze skojarzenia ze świętami to: Mikołaj, prezenty, zima, choinka, dekoracje, śnieg.

Z grupy „BIEDRONKI” rozmawialiśmy Kubą, Antkiem, Miłoszem, Karolem, Mikołajem, Frankiem, Hubertem, Marysią, Oliwią, Mają, Oliwierzem i Adamem. „Biedronki” marzą o puzzlach, szachach, samochodach i lego, a święta kojarzą się im z prezentami, choinką i bombkami.

Uczniowie najmłodszych klas w szkole to też jeszcze dzieci, które marzą o zabawkach.

Z klasy Ia zechcieli z nami rozmawiać: Natalia, Filip, Alan, Paweł, Laura, Hania, Filip, Marcel, Kacper, Jagoda i Oliwia. Wymarzony to prezent to dla nich: lalka interaktywna, jaszczurka, figurki z Brawl Stars, piłka, samochód, fabryka mydeł.

Z klasy Ib rozmawialiśmy z Damianem, Sofiją, Bartkiem, Filipem, Julią, Adamem, Jagodą, Nataszą, Gabrysią, Pawłem, Hanią i Filipem. Dzieci chciałyby, aby pod choinką znalazły się: zabawkowy chomik, samochodziki, telefon, robot, kosmetyki i figurki z bajek.

Pierwszaków zapytaliśmy również o ulubione zajęcia w święta. Najbardziej lubią bawić się, dekorować choinkę, otwierać prezenty, patrzeć jak rodzice gotują i spędzać czas z rodziną. Do ulubionych potraw wigilijnych należą: barszcz z uszkami, pierogi, grzyby, bigos i ryba.

Wszystkim dzieciom życzymy dobrych i spokojnych Świąt Bożego Narodzenia oraz wymarzonych prezentów i miłego czasu spędzonego najbliższymi.

Przygotowały: Kornelia Miarowska, Zuzanna Stasiuk i Anastazja Szostek

Nasi wuefiści mówią jak najlepiej spędzić okres Świąt Bożego Narodzenia

Wypowiedź Pana Marka Koneckiego:

Przede wszystkim staramy spotkać się z rodziną przy świątecznym stole. Ale też próbujemy je spędzić aktywnie poprzez formy ruchu, na przykład spacery lub jogging. Nie możemy też zapomnieć o kontakcie z literaturą.

Wypowiedź Pani Oli Wodzyńskiej:

Staramy celebrować rodzinne tradycje świąteczne. Przestrzegać liczby dań i wyczekiwać pierwszej gwiazdki.

Należy też ozdobić dom. Pamiętajmy o najbliższych na cmentarzach. Wychodzić z rodziną na spacery i oglądać Kevina.

Jarmarki bożonarodzeniowe

Najstarszy jarmark odbywa się w Dreźnie, już od prawie 600 lat. Pewne tradycje, jak np. sprzedawanie strucli. Cudowne dekoracje, sznury świateł, smakowite zapachy i jedyna w swoim rodzaju atmosfera – któż nie lubi świątecznych jarmarków? W Polsce cieszą się coraz większą popularnością.

Podobnie jak choinka, jarmarki bożonarodzeniowe przybyły do nas z Niemiec i szybko wpasowały się w klimat świąt w Polsce. W końcu, gdzie jak nie wśród dziesiątków kolorowych kramów szukać oryginalnych drobiazgów na prezent i smakołyków na świąteczny stół.

Oto trzy najciekawsze jarmarki bożonarodzeniowe w polskich miastach.

GDAŃSK

Targ Węglowy w Gdańsku po raz kolejny zapełnił się kolorowymi straganami. Świąteczne ozdoby i smakołyki, przedmioty z duszą, dwupoziomowa Karuzela Gdańska, Anielski Młyn, Zaczarowana Kareta, iluminacje 3D – to tylko niektóre atrakcje tego rocznego jarmarku bożonarodzeniowego.

WROCLAW

Tradycyjnie na wrocławskim rynku stanie ogromny wiatrak przypominający te, jakie można zobaczyć przed świętami w Niemczech. Dla dzieci powstanie też Bajkowy Las z kilkuset choinek. Maluchy będą mogły tu spacerować, odkrywając liczne niespodzianki, w tym bohaterów najpopularniejszych bajek. Będą też gigantyczne krasnale. Jeden z nich, Prezentus, to ulubieniec wrocławskich dzieci. Ponoć wystarczy dotknąć trzy razy jego czapki, by spełniły się wszystkie marzenia.

KRAKÓW

Na czas Adwentu Rynek Główny w Krakowie wróci do handlowych tradycji, którym był wierny przez stulecia. Nieopodal Sukiennic stanie kilkadziesiąt kramów z szeroką gamą świątecznych produktów. Jak na jarmark bożonarodzeniowy przystało, będziemy mogli tu kupić ręcznie malowane bombki i inne ozdoby choinkowe, ceramikę, wyroby z drewna, wełny, sukna, biżuterię i pamiątki. Można skosztować wyśmienitych potraw z m.in. tradycyjnego oscypka z Zakopanego prażonego na grillu i grzańca galicyjskiego.

Narciarstwo jako pasja

Grudzień kojarzy nam się ze Świętami Bożego Narodzenia, z choinką, pierwszą gwiazdką i śniegiem. To czas, który spędzamy razem z rodziną. Przed nami dni wolne od szkoły i okresy rozpoczynających się ferii zimowych. To czas wyjazdów rodzinnych lub na zimowiska. Dobrze jest spędzić ten czas w ruchu na świeżym powietrzu podczas różnorodnych sportów zimowych.

Narty są jedną z dziedzin sportów zimowych. Dla niektórych jest to sport bardzo trudny, jednak w rzeczywistości tak nie jest. Spróbuję Was o tym przekonać.

Na dobry początek najlepiej zapisać się do szkoły narciarskiej lub wynająć instruktora. Wiadomo, że w takiej szkółce są różne grupy dostosowane do naszych umiejętności lub wieku. Co innego gdy skorzystamy z pomocy instruktora. Taki instruktor poświęci nam zawsze więcej czasu i uwagi. Najlepiej jest sprawdzić przed wyjazdem w góry jaką ofertę ma dany stok.

Bardzo ważny jest odpowiedni strój narciarski, a mianowicie kurtka i spodnie narciarskie, odzież termiczna, polar, specjalna kominiarka oraz odpowiedni kask, gogle i rękawice. Potrzebne są również specjalne buty, które można kupić lub wypożyczyć. Takie buty na samym początku są bardzo niewygodne, lecz po jakimś czasie nasze nogi się do nich przyzwyczajają i nie powinny nam one przeszkadzać. W takich butach szczególnie trudno się chodzi, gdyż są one dostosowane do pozycji podczas jazdy.

Szkółka narciarska uczy od samych podstaw jak utrzymać równowagę na nartach oraz różnych sposobów hamowania. Pokazuje jak prawidłowo skręcać i przyspieszać, uczy różnych technik jazdy na nartach. Grupy są podzielone według wieku lub umiejętności. Wbrew pozorom mi osobiście lepiej zjeżdża się ze stromych stoków niż z bardziej łagodnych gór.

Często na szczycie stoku są kawiarenki z gorącym kakao lub czekoladą oraz herbatą i ciastkiem.

Na niektórych wyciągach są podgrzewane siedzenia, które dają duży komfort, gdyż zimą na stokach jest bardzo niska temperatura.

W szkółce pod koniec nauki są organizowane zawody, w których można sprawdzić nasze dotychczasowe postępy. Czasami można zdobyć medal lub puchar za zajęcie wysokiego miejsca.

Dla urozmaicenia pobytu w niektórych szkołkach są organizowane różne atrakcje.

Jazda na nartach jest bardzo ciekawym, pełnym frajdy sportem zimowym. Spędzanie czasu na świeżym powietrzu, niesamowite widoki oraz atrakcje pełne wrażeń sprawiają, że ten sport może być naszą pasją.

Przygotowała Marika Marczuk

HISTORIA KOŁĘD

Kolędy to pieśni o tematyce bożonarodzeniowej. Są znane nie tylko Polakom, ale też innym Europejczykom. Zaczęły powstawać w XIII wieku. Znane nam dzisiaj tradycje świątecznej szopki, jasełek czy śpiewania kolęd pojawiły się dopiero u schyłku średniowiecza. Poznajcie historie najpopularniejszej kolędy.

Najsłynniejszą kolędą jest „CICHA NOC”, której autorem jest Joseph Mohr. Po raz pierwszy zabrzmiała w roku 1818 w austriackim Oberndorf bei Salzburg podczas pasterki. Piękno melodii oraz słowa sprawiły, że „CICHA NOC” stała się najchętniej śpiewaną kolędą na całym świecie. Oryginalna wersja kolędy Cicha noc posiadała aż sześć zwrotek.

Autorem wersji polskiej jest Piotr Maszyński.

CICHA NOC

Cicha noc, święta noc,
Pokój niesie ludziom wszem,
A u żłóbka Matka Święta
Czuwa sama uśmiechnięta
Nad dzieciątka snem,
Nad dzieciątka snem.

Cicha noc, święta noc,
Pastuszkowie od swych trzód
Biegną wielce zadziwieni
Za anielskim głosem pieni
Gdzie się spełnił cud,
Gdzie się spełnił cud.

Cicha noc, święta noc,
Narodzony Boży Syn
Pan Wielkiego majestatu
Niesie dziś całemu światu
Odkupienie win,
Odkupienie win.

Cicha noc, święta noc,
Jakiż w tobie dzisiaj czas
W Betlejem dziecina święta
Wznosi w górę swe rączęta,
Błogosławi nam,
Błogosławi nam.

SILENT NIGHT

Silent Night Holy Night,
The room brings people eve-
rywhere
And in the manger, the Holy
Mother
She watches herself smiling
A child sleeping over
A baby sleeping.

Silent Night Holy Night,
Shepherds from their flocks
They run greatly amazed
With the angel's voice
Where the miracle happened
Where the miracle happened.

Silent Night Holy Night,
The born Son of God
Lord of Great Majesty
He carries the whole world to-
day
Wining of wines,
Wining of wines.

Silent Night Holy Night,
What time is it in you today
A holy child in Bethlehem
He raises his hands up,
Bless us,
He blesses us.

STILLE NACHT

Stille Nacht! Heilige Nacht!
Alles schläfteinsam wacht
Nun das Traute hoch-heilige
Paar
Holder Knabeim lockigen Haar,
Schlaf'im himmlischer Ruh',
Schlaf'im himmlischer Ruh'!

Stille Nacht ! Heilige Nacht !
Hirten erst kund gemacht,
Durch der Engel halleluia,
Tönt es laut von fern und nah':
Christ der Retter, is da !

Stille Nacht ! Heilige Nacht !
Gottes Sohn, o wie lacht,
Lieb' aus deinem göttlichen
Mund
Da uns schlägt die rettende
Stund':
Christ is deiner Geburt.

ASTRO DEL CIEL (po włosku)

Astro del ciel, Pargol divin,
mite Agnello Redentor!
Tu che i Vati da lungi sognar,
Tu che angeliche voci nunziar,
luce dona alle genti
pace infondi nei cuor!
luce dona alle genti,
pace infondi nei cuor!
Astro del ciel, Pargol divin,
mite Agnello Redentor!
Tu di stirpe regale decor,
Tu virgineo, mistico fior,
luce dona alle genti,
pace infondi nei cuor!
luce dona alle genti,
pace infondi nei cuor!
Astro del ciel, Pargol divin,
mite Agnello Redentor!
Tu disceso a scontare l'error,
Tu sol nato a parlare d'amor,
luce dona alle menti,
pace infondi nei cuor!
luce dona alle genti,
pace infondi nei cuor!

NOCHE DE PAZ (po hiszpańsku)

Noche de paz, noche de amor,
Todo duerme en derredor.
Entre los astros que esparcen su luz
Bella anunciando al niño Jesús
Brilla la estrella de paz
Brilla la estrella de paz.
Noche de paz, noche de amor
Todo duerme en derredor
Sólo velan en la oscuridad
Los pastores que en el campo están;
Y la estrella de Belén
Y la estrella de Belén
Noche de paz, noche de amor;
Todo duerme en derredor;
sobre el Santo Niño Jesús
Una estrella esparce su luz,
Brilla sobre el Rey,
Brilla sobre el Rey.
Noche de paz, noche de amor
Todo duerme en derredor
Fieles velando allí en Belén
Los pastores, la Madre también
Y la estrella de paz,
y la estrella de paz.

"Тихая ночь" (po rosyjsku)

Тихая ночь, дивная ночь,
Дремлет всё, лишь не спит
В благоговении Святая Чета,
Чудным Младенцем полны
их сердца.

Радость в душе их горит.
Радость в душе их горит.

Тихая ночь, дивная ночь,
Глас с небес возвестил:
Радуйтесь, ныне родился
Христос.

Мир и спасение всем нам Он
принёс.

Свыше нас свет посетил.
Свыше нас Свет посетил.

Тихая ночь, дивная ночь,
К небу нас Бог призвал.
О, да откроются наши сердца,
И, да прославят Его все уста.
Он нам Спасителя дал.
Он нам Спасителя дал.

Przygotowała Kornelia Kupnicka

PRAWDZIWA HISTORIA ŚWIĘTEGO MIKOŁAJA

Kojarzony z siwobrodym staruszką w czerwonym kubraczku, z worem prezentów pod pachą i stadem reniferów. Według opowiadanych dzieciom historyjek, co roku przybywa ze swej zimowej krainy Laponii, by obdarzać wszystkich grzecznych – zarówno tych małych, jak i dużych, którzy w dobiegającym rychłego końca roku kalendarzowym sprawowali się wzorowo. Tak najczęściej brzmi opowieść o Świętym Mikołaju, który żył faktycznie, ale jego dzieje prezentowały się zupełnie inaczej. A jak? O tym poniżej.

Biskup z Patary

Prawdziwy święty Mikołaj istniał ok. 270 roku. Mieszkał w Patarze – miejscowości leżącej w dzisiejszej Turcji, gdzie urodził się i pełnił funkcję biskupa. Swą świętość i wyjątkowość eksponował już od wczesnego dzieciństwa, kiedy to mocno angażował się w udzielanie pomocy wszystkim potrzebującym. Wspierał ubogich, wykazywał się pobożnością i gorliwością. Umiejętnie i rozsądnie wykorzystywał fakt, iż wywodził się z bogatej rodziny. Jak głoszają utrwalone na kartach historii opowieści, Mikołaj wspomógł biedaka, który wychowując trzy córki nie miał wystarczających środków, by dziewczęta mogły wyjść za mąż. Okazując życzliwość, pewnego razu przez okno ich domu wrzucił torebkę pełną pieniędzy. Ten szczodry gest pozwolił ocalić rodzinę przed skrajnym ubóstwem. Będąc hojnym dobroczyńcą podobnych uczynków dokonywał wiele. Wszystkie one sprawiły, że stał się świętym, a na jego cześć nazywane są liczne świątynie chrześcijańskie. W Polsce chociażby mamy ponad trzysta kościołów pod wezwaniem świętego Mikołaja. Kilkanaście funkcjonuje wyłącznie w samym Rzymie.

Współczesny wizerunek

Obecna postać świętego Mikołaja to natomiast efekt nietypowego kultu, jakim obdarzyli dawnego biskupa z Patary Holendrzy. To oni uczynili go patronem swej stolicy – Amsterdamu, otaczając go niesamowitą czcią. Z czasem ku uhonorowaniu jego osoby zaczęto świętować dzień 6 grudnia. Oczywiście nie od razu dawano sobie upominki, bowiem był wiek szesnasty i do obecnego wymiaru „Mikołajek” jeszcze wiele brakowało, ale podkreślano wagę święta poprzez wręczanie chórzystom kościelnym

kieszonkowego oraz robienie uczniom dnia wolnego od nauki. Pierwsze Mikołajki we współczesnym wydaniu miały natomiast miejsce w 1804 roku. Charakterystyczne były jednak nie tylko u Holendrów, ale też i u naszych rodaków. Różnica tkwiła jednak w formie prezentów – nie były one tak wystawne jak dzisiejsze, ale znacznie skromniejsze. Najczęściej były to łakocie – grzecznym maluchom dawano orzechy, pierniki, jabłka. W latach trzydziestych minionego wieku w USA pojawił się natomiast wizerunek świętego Mikołaja znany nam doskonale po dziś dzień. Stał się tak dobrym „produktem marketingowym”, że przetrwał w tej postaci do teraz, stanowiąc kultową już osobę przyodzianego w czerwień, sympatycznego staruszka w okularach, z długą brodą i zakręconymi wąsami. Na przestrzeni kolejnych lat dorabiano następne historie - że Mikołaj przybywa z Laponii, że przyjeżdża do nas na saniach ciągniętych przez renifery, że żyje na biegunie północnym, że zbiera pisane przez szkraby listy i pracuje w swej mikołajowej fabryce w doborowym towarzystwie skrzatów i elfów.

Przygotował Kacper Grabowski

HISTORIA CHOINKI

Choinka pojawiła się w XVII wieku w Alzacji, gdzie do domów wstawiano drzewka i ozdabiało jabłkami. Te magiczne drzewka zyskały bardzo dużą popularność w protestanckich Niemczech. Lecz co to właściwie jest choinka? Choinka jest to ustrojona jodła lub świerk, którą dekorujemy co roku tuż przed Bożym Narodzeniem. Choinka może być sztuczna lub żywa. Choinka jest symbolem rajskiego drzewa dobra i zła.

Do Polski zwyczaj ubierania choinki przywieźli niemieccy protestanci na przełomie XVIII - XIX wieku. W początkowym okresie choinka była ubierana przez polską arystokrację, a dopiero później zwyczaj ten przejęła szlachta i mieszkańcy miast. Na wsi tradycja ubierania choinki pojawiła się dopiero w okresie międzywojennym. Z czasem zaczęła ona wypierać tradycyjną podłazniczkę czy diducha. Podłazniczką nazywano ozdobiony czubek jodły, świerka lub sosnowa gałąź, które były podwieszane pod sufitem izby. Natomiast diduch to pierwszy skoszony podczas żniw snop pszenicy i owsa lub niemłóconego żyta, który był ustawiany na Boże Narodzenie kłosem do góry w kącie izby.

Podłazniczka

Diduch

Zarówno sama choinka jak i zawieszane na niej ozdoby miały symboliczne znaczenie:

- choinka uważana była symbol życia, odradzania się i płodności
- gwiazda betlejemka na czubku choinki miała pomagać w powrotach do domu
- światełka miały na celu odganiać złe moce
- jabłka oznaczały biblijny zakazany owoc oraz symbol zdrowia i urody
- dzwoneczki oznaczały dobre nowiny
- aniołki miały zapewnić opiekę nad domownikami
- papierowe łańcuchy miały przypominać o zniewoleniu grzechem

Wśród najciekawszych informacji dotyczących tradycji ubierania choinki należy wymienić fakt, że choinki początkowo były wieszane czubkiem do dołu. Dawnymi ozdobami drzewka były pierniki, ciasteczka i orzechy. Zanim wynaleziono lampki elektryczne drzewko oświecało się świeczkami. We Włoszech ubiera się choinkę już 8 grudnia.

Największą w Polsce choinkę można było podziwiać w Gdańsku, gdzie w 2011 roku na dziedzińcu przed Forum Gdańsk ustawiono mierzącą 28,5 m choinkę. Choinka ważyła ponad 4 tony i znajdowało się na niej ponad 30 tysięcy lampek.

Przygotował Grzegorz Marciniak

Jak obchodzone są święta Bożego Narodzenia na innych kontynentach?

Święta w Rosji

Święta w Rosji przypadają 7 stycznia. Wiele tradycji rosyjskich wywodzi się z kultury pogańskiej, lecz i są też takie, które mają wiele wspólnego z naszymi tradycjami. Okres świąt w tym kraju jest uznawany za czas miłości i przebaczenia. Główne dania na rosyjskim stole obejmują różnorodność wieprzowiny jak i także innych mięs oraz owoców, ciast i słodczy. Jedną z najciekawszych tradycji jest wróżenie. Zabawy te wykonywały głównie niezamężne kobiety, które pragnęły wziąć ślub.

Święta w Japonii

W Japonii również obchodzone są święta Bożego Narodzenia (choć chrześcijan w całym kraju jest tam zaledwie 0,7%), lecz traktowane są bardziej jako rozrywka. Japońskie święta to czas rodzinnej, miłej atmosfery. Na wigilijnym stole w Kraju Kwitnącej Wiśni nie znajdziemy dwunastu potraw, kapusty z grzybami czy opłatków. Pojawi się na nim za to tak zwane „christmascake” – świąteczne, bardzo słodkie ciasto podawane w formie kolorowego, udekorowanego cukrowymi postaciami deseru oraz pieczony kurczak. Zwyczaj ten przybył do Japonii najprawdopodobniej z Ameryki około lat 80, gdy w Azji pojawiły się pierwsze placówki sieci fast-foodów KFC.

Święta w Sydney

Boże Narodzenie w Australii wypada w sam środek lata. Przygotowaniami do świąt nie jest Adwent lecz X'MAS PARTIES, czyli jednym słowem przedświąteczne imprezy trwające cały grudzień. Mikołaj do australijskich dzieci przybywa na desce surfingowej (zamiast sani), w zaprzęgu z delfinów lub kangurów (nie reniferów), a jakby tego było mało jest ubrany w szorty, krótką koszulkę i obowiązkowo- klapki!

Święta w Finlandii

Zastanawialiście się kiedyś gdzie mieszka Święty Mikołaj? Właśnie tu! W krainie zwanej Laponia. Przygotowania do świąt w Finlandii zaczynają się dużo wcześniej niż w pozostałych krajach UE. W każdą niedzielę Adwentu zapala się kolejne świece. Kiedy już wszystkie zapłoną, dzieci otrzymują pierwsze prezenty. Prezenty w wigilię roznosi oczywiście Święty Mikołaj. Choinka jest bardzo skromnie przyozdobiona, wisi na niej niewiele bombek i ozdób. Święta w Finlandii rozpoczynają się 24 grudnia. Zwyczajem jest wizyta w saunie, co ma spowodować oczyszczenie duszy i ciała. Tradycyjnym fińskim napojem świątecznym jest grog - napój z czerwonego wina z ziołami, rodzynkami i migdałami. W Wigilię w Finlandii nie ma postu. Danie serwowanym na świątecznym stole jest pieczone prosię.

Święta w Meksyku

Meksykanie do wigilii zasiadają jak Polacy- 24 grudnia. Najpierw jedzą przystawkę- Totas, czyli bagietkę, posmarowaną z obu stron fasolową pastą, wypełnioną nadzieniem z awokado, chili i cebuli. Potem przychodzi czas na zupełnie ugotowaną na wywarze wołowym, z dodatkiem np. oregano, czosnku, ziemniaków, pomidorów, papryki i pokrojonej kolby kukurydzy. Głównym daniem uroczystej wieczerzy jest indyk w czekoladzie. W Meksyku jest również wiele atrakcji jak np. żywa szopka oraz konkurs figurek z rzodkiewki (23 XII).

Święta w Kongo

Przygotowania do Bożego Narodzenia w Kongo zaczyna się od wyznaczenia grup do przygotowania dorocznego widowiska bożonarodzeniowego. Świąteczny dzień zaczyna się od tego, że grupy kolędników wędrują przez miasta czy wzdłuż dróg i odwiedzają domy misjonarzy śpiewając znane na całym świecie kolędy. Często ludzie są budzeni wczesnym rankiem, gdy grupy kolędników gromadzą się na drodze do kościołów. Domy są ozdobiane sosnowymi gałęziami i niemal wszyscy w kącie salonu ustawiają choinki. W Wigilię Bożego Narodzenia, przed snem, dzieci mogą również zawiesić pończochy na prezenty od św. Mikołaja. Wielu ludzi organizuje świąteczny obiad na świeżym powietrzu. Wśród tradycyjnych potraw są: indyk, pieczeń wołowa, babeczki mince pie, żółty ryż z rodzynkami, warzywa, pudding śliwkowy, krakersy. Po południu rodziny wychodzą na spacer po mieście lub nad ocean.

WESOŁYCH ŚWIĄT!!!

Przygotowała Oliwia Okoń

POWTÓRKA PRZED EGZAMINEM

PODZIAŁ LITERATURY

W języku polskim literaturę dzielimy na:

LIRYKĘ

hymn
pieśń
oda
sonet
Tren
poemat liryczny

EPIKĘ

epos
nowela
opowiadanie
powieść
baśń
bajka
legenda
podanie (mit)

DRAMAT

komedia
tragedia
opera
operetka
skecz
dramat komediowy
dramat właściwy

FORMY MIESZANE

epopeja
ballada
reportaż

WZORY GEOMETRYCZNE

Wzór na pole kwadratu- a^2

Wzór na przekątną kwadratu- $d=a\sqrt{2}$

Wzór na pole prostokąta – $a \cdot b$

Wzór na pole równoległoboku- $a \cdot h$

Wzór na pole trójkąta- $\frac{a \cdot h}{2}$

Wzór na wysokość trójkąta równobocznego- $h= \frac{a\sqrt{3}}{2}$

Wzór na pole trójkąta równobocznego- $P= \frac{a^2\sqrt{3}}{4}$

Wzór na pole rombu- $\frac{d_1 \cdot d_2}{2}$ lub $a \cdot h$

Twierdzenie Pitagorasa- $a^2 + b^2 = c^2$

Przygotował Aleksander Cierlecki

REDAKCJA GAZETKI SZKOLNEJ

„KROPECZKA”

Aleksander Cierlecki – *redaktor naczelny*

Maja Świrbut

Zuzanna Porowska

Grzegorz Marciniak

Kornelia Miarowska

Anastazja Szostek

Zuzanna Stasiuk

Marika Marczuk

Oliwia Okoń

Kornelia Kupnicka

Kacper Grabowski

Opiekun: Agnieszka Drabik

W grudniu do redakcji gazetki dołączyli:

Hubert Romanowicz i Wiktor Szybka